

cesnovcu avto ni bil kos teži, moral je ritanski nazaj, zadel ob breg in se prekucnil, da so potniki komaj zlezli izpod voza. Pri ponovnem zaletu je avto premagal strmino in dosegel Bistrico. Na povratu je počila na strmini zavora in avto je zdrčal s precejšnjo brziho navzdol. Na srečo je zadelo vozilo na ovinku ob kup drv ter se ustavilo, sicer bi bilo strmoglavilo v prepad.

**Zavraten umor bivšega poslanca, ministra in hrvatskega politika.** Dne 24. avgusta, kmalu popoldne, je ustrelil neznanec v Zlataru v Zagorju na svojem posestvu bivačega Mirka Neudorferja. Neznanec je prosil Neudorferja, naj ga sprejme v službo. Ko je zaproseni zahteval od prosilca izkazila, je potegnil ta mesto dokumentov revolver in oddal na Neudorferja dva smrtonosna strela ter pobegnil proti bližnjemu gozdu. Neudorfer je bil Zagorec in rojen leta 1879 v Zlataru. Po končanih gimnazijskih in ekonomskih naukih je prevzel očetovo posestvo. Od l. 1920 je bil poslanec Radičeve stranke in l. 1925 je bil državni podtajnik v finančnem ministrstvu. L. 1930 je vstopil v vlado generala Živkoviča in je vodil kmetijsko ministrstvo eno leto.

**Strahovit vihar v Ameriki.** Dne 23. avgusta je divjalo ob vzhodni ameriški obali strahovito neurje. Vihar je ponekod divjal s hitrostjo 80 milj na 1 uro. Povzročil je nad dva milijona dolarjev škode. V Norfolku so morski valovi preplavili ulice in ceste. Štiri osebe so utonile. Pomol je porušen. V Portsmouthu je pretrgani električni tok ubil tri črnce. Salisbury je baje popolnoma razdejan. Vihar je dosegel tudi Washington, toda tu je divjal že z zmanjšano silo. Navzlic temu je ruval drevesa, prevračal avtomobile in ustavil ves tramvajski promet. Vse letalske zveze so bile prekinjene. Ladje vojne mornarice na vsej vzhodni obali imajo nalogo, da pomagajo ogroženim ladjam in parnikom.

**Kmetijska razstava na letošnjem jesenskem velesejmu v Ljubljani od 2. do 11. septembra** bo obsegala: a) sirarsko in mlečarsko razstavo, na kateri sodelujejo skoraj vse mlečarske in sirarske zadruge; b) čebelarški oddelek in sejem za med; c) oddelek za zelenjadarstvo; d) oddelek za vino in vinski sejem. Kmetijsko razstavo organizira kmetijski odbor velesejma. Tej razstavi bo priključena še: e) razstava dalij, ki jo priredi Klub ljubiteljev dalij v Ljubljani. Dalje bodo priključene še sledeče razstave: f) razstava goveje živine montafonske pasme, ki jo priredi živinorejska zadruga »Jugomontafon«. Razstava se vrši dne 2. in 3. septembra; g) razstavo koz in ovac priredi Društvo rejcev malih živali »Živalica« in traja od 4. do 11. septembra; h) ves čas razstave, to je od 2. do 11. septembra, velika razstava poljedelskih strojev in orodja.

**Občinski zakon** mora vsakdo poznati, kdor hoče voditi kako skupino pri občinskih volitvah. Zato si ga pravočasno naročite, stane: broširan 8 Din, vezan 15 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

**Sanatorij v Mariboru**, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerno. Vodja primarij dr. Černič. 867

#### JAVNA ZAHVALA.

Podpisana Strmšek Franc in Marija, posestnika v občini Hošnica štev. 17, župnija Laporje, srez Maribor des. br., se javno zahvaljujeva upravi »Slovenskega gospodarja« za podeljeno in izplačano podporo 1000 Din, katero sva prejela kot celoletna naročnika »Slov. gospodarja« vsled požara uničenih vseh hišnih in gospodarskih poslopij, vseh premičnin, obleke in živeža. Pogorelo je meseca junija letošnjega leta. Vsled tega vsakemu naročniku »Slov. gospodarja« toplo priporočava, da plača vselej celoletno naročnino. Kdor še ni naročnik, naj si ta prekristni gospodarski list takoj naroči.

Hošnica, dne 20. avgusta 1933.

Strmšek Franc in Marija.

# Henko



Če daste nekaj prgišč Henko v kotel, vam je pranje zelo olajšano. V vodi se nahajajoče apno se na ta način uniči in penjenje mila ali pralnega sredstva postane dosti jačje.

## Milijoni mehikanskega cesarja.

Zadnje dni so prinesli svetovni časopisi vest, da je rešil iz morskega dna francoski parnik leta 1911 v luki Norfolku v severnoameriški državi Viržinija z mehikansko ladjo »Merida« potopljene zaklade. Ti zakladi so bili last v Mehiki ustreljenega cesarja in avstrijskega nadvojvode Maksimilijana ter njegove soproge Charlotte. Ko se je odločil nadvojvoda Maksimilijan, da prevzame mehikanski prestol, je mobiliziral celotno svoje premoženje, katerega je vzel s seboj v zlatu. Svota, katero je skupil za svoja posestva v Avstriji, na Francoskem in v Belgiji, je znašala 20 milijonov zlatih kron. K temu izkupi-

#### Avtomobilske nesreče v ameriških Združenih državah.

Od vseh nenaravnih načinov smrti je avtomobilska smrt v Združenih državah na prvem mestu. Od l. 1921 se je razmnožilo število od avtomobilov na smrt povoženih v tisoče in je doseglo l. 1931 33.740 žrtev, kar znači toliko kakor 2 tretjini vseh ameriških — frontnih izgub med svetovno vojno. Leta 1932 beležijo v Ameriki izza zadnjih 10 let prvi padec števila od avtomobilov povoženih na 29.500, kar znači 13 odst. v primeri s prejšnjim letom. Padec smrtnih žrtev je v letu 1932 pripisovati zboljšanju prometa,

Pavel Keller:

4. nadaljevanje.

## „Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Opazoval sem njegove roke. Oblika rok je po mojih mislih podolgasta. Tudi Grčarjeve roke bi imele tako obliko, toda podolžna os ni tekla od zgoraj navzdol, temveč od leve na desno: njegove roke so bile namreč bolj široke ko dolge. Prste pa je imel take, kakor da bi mu jih bil privihal velikan. Kar je bilo odvezeto dolžini, je prišlo v vozlih na dan, na členkih in hrbtu rok. Ti vozli so rdeče-modri, nekateri tresočji se, drugi utiščanci. Po hrbtu rok se šopirijo goste kocine, ki pa so tu in tam oddrgnjene, odpraskane. Na koncu prstov ni videti skoraj nobenega nohta, zato pa tembolj debela koža roženica. Zdi se, da je tudi dlan sama pokrita s tako kožo. Čudil sem se, kako je mogoče, da je taka roka sploh še toliko pregibljiva, da kaj poprime.

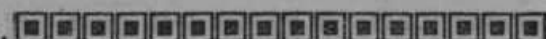
In kako je poprijela! Če je ležal tam na tleh grob, zakoreninjen hrastov štor, ki je v stoletjih okamenel tako, da bi se ne omehčal, tudi če bi ga tisoč let namakal na dnu reke — Grčar ga je razklal v nekaj minutah v treske. Stal je pred njim majhen, zlezal je sam vase, s svojimi krivimi nogami, z drgetajočim hrptom, z udi, ki so se zdeli potegnjeni iz sklepov — in je vendar zamahnil kakor velikan. Veliko veselje je živelo v njem —

Tisto veselje, da bi vse opreke premagal s svojo lastno močjo. Veselje poveljniskovo, vrisk borečega se in zmagujočega umetnika sta s srečo drvarja Grčarja morebiti v sorodu. Le — kakor rečeno — bolj kakor senci — mnogo bolj kakor senci, in seveda še dolgo ne tako važna za svet je sreča Grčarjeva, kakor pa sreča drugih zmagovalcev.

Nisem se mogel odtrgati od tega drvarja. Sedel sem na hrastov štor, si prižgal cigaro in ponudil eno tudi Grčarju. Zarezal se je in vtaknil cigaro v hlačni žep. Nato sem ga vprašal, če bi morebiti rajši hotel kozarček žganja. Tedaj

ku še pripadajo bogata darila ruskega carja in dragocenosti njegove soproge Charlotte, katere so bile cenjene na okroglo 5 milijonov zlatih kron. Tega premoženja se cesar sam v kratkem času cesarjevanja ni niti dotaknil. Ko je bil Maksimilijan ustreljen, je tvorilo njegovo nedotaknjeno premoženje zapuščino. Nova mehikanska vlada je sicer cesarjevo premoženje na papirju zaplenila, v resnici pa ni od njega porabila niti vinarja. Za tem se je zgodilo nekaj posebnega, cesar nikdo ni slutil. Avstrija ni mignila niti z mezincem, da bi bila zahtevala nazaj omenjenih 20 milijonov in tako je ostalo Maksimi-

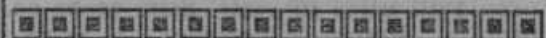
lijanovo premoženje do leta 1911 v Mehiki. Še le leta 1911 je ukrenil mahikanski predsednik, naj se naloži cesarjeva zapuščina v evropskih bankah in v Evropi bi naj določili, kdo da je postaven dedič. Leta 1911 so naložili Maksimilijanove zaklade, izvzemši nekaj umetno izdelanih posod, ki so še danes v narodnem muzeju v Mehiki, na mehikanski parnik »Merida«. Na poti v Evropo se je ladja potopila pri Norfolk otočju in ž njo vred tudi Maksimilijanova zapuščina. V zadnjih letih so večkrat poskušali, da bi dvignili omenjene zaklade, a se je ta nakana še le zdaj posrečila Francozom.



## Velikonedeljska dekanija

ima v nedeljo dne 3. septembra t. l. dekanijsko proslavo 1900letnice Kristusove smrti a sledečim sporedom:

1. Dne 1. septembra, prvi petek v mesecu, bo v vseh župnijah dekanije ob šestih zjutraj molitvena, spokorna, zadostilna in prosilna pobožnost s sv. mašo in s skupnim sv. obhajilom za rešitev človeštva iz sedanjega vsestranskega gorja.
2. Dne 2. septembra ponovitev sv. obhajila v isti namen.
3. V nedeljo dne 3. septembra se udeležijo vse župnije skupne dekanijske proslave v Veliki Nedelji: ob šestih zjutraj do konca predpoldanske slavnosti skupne spokorne, zadostilne in prosilne molitve, ob devatih pridiga o potrebni oddolžitvi človeštva božjemu Odrešeniku na sv. križu in presv. Evharistiji, posvetitev presv. Srcu Jez., slovesna sv. maša v cerkvi in tiha zunaj cerkve, spokorna, zadostilna procesija z Najsvetejšim po potih, kakor na Telovo, zahvalna pesem, pesem »Povsod Boga« in večernice. — Popoldne ob dveh v župnijski cerkvi proizvajanje Haydnovega oratorija »Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«, poje pevsko društvo »Maribor« z vojaškim orkestrom pod vodstvom kapelnika g. Janeza Gašpariča. Za kritje koncertnih stroškov se pobira zmerna vstopnina: sedeži po 8 in 6 Din, stojišča po 4 Din. Vstopnice se lahko takoj naročijo pri dekanijem uradu Velika Nedelja.



soseda in domačine k tej prireditvi. Želimo in upamo, da ne bo nobenemu žal, ako nas je obiskal. Posebnih vabil ne pošiljamo in prosimo, naj se sprejme to povabilo prav dobrohotno.

**Sv. Benedikt.** Tambaraški zbor »Mura« iz Gornje Radgone priredi v nedeljo dne 3. septembra izlet k nam in bo vprizoril pod vodstvom g. Fr. Grand, gojenca orglarske šole v Celju, burko s petjem v dveh dejanjih »Kmet Herod«. Med odmorom in po igri svira tambaraški zbor. Vstopnina bo prosta, sprejmejo

## DRUŠTVENE VESTI

Pongrac Turnšek:

### Pri mladini je bodočnost.

V težkih razmerah je težko ustvariti si boljšo bodočnost. In vendar moramo stremeti za tem ciljem. To je predvsem naloga mladine. Ako mladina zanemarija to nalogo, dela proti svoji koristi in zoper dobrobit ljudstva. V težkih razmerah sedanjosti opažamo borbo poedinih stanov za obstanek. Nekateri stanovi so v tej borbi dobro opremljeni z orožjem. Ti stanovi so si priborili že mnogo pravic, le kmeti stan, ki je temelj naroda in države, je dosegel le malo ali skoraj nič. Ne pozna osemurnega delavnika, dvanajst-, šestnajst- in celo večurni delavnik zahteva njegov poklic, če hoče, da mu daje zemlja to, kar je potrebno za prehrano njemu in drugim. Ne pozna počitnic, ne raznih letovišč in zabavišč, čeravno bi mu tudi prijala in bi jih bolj zaslužil nego oni, ki jih danes uživajo.

Kmetska mladina mora izboljšanju kmetskega položaja posvečati posebno skrb. Ali se tega zaveda? Radi ji očitajo, da premalo skrbi za splošno in sta-

novsko izobrazbo, da ni dovolj dovteta za napredek v gospodarstvu, temveč se vdaja alkoholizmu in otopelosti. Morda je nekoliko resnice na tem. Priznati pa moramo, da napredkaželjni kmetski mladini manjka prilike in časa za samoizobrazbo. Neizobražena mladina pomenja ogrožanje bodočnosti in napredka kmetskega stanu. Kmetska mladina, zavedaj se tega! Kdor leži doma v zapečku brez krščanskega časnika in brez dobre knjige v rokah, brezuspešno sanja o boljši bodočnosti. Kdor čepi po gostilnah, tak zapravlja svoja mlada leta, tak bo zapravil lepo bodočnost sebi in svojemu stanu. Kdo bo prinesel našemu kmetskemu stanu lepšo in boljšo bodočnost? Mi sami! Že Krek je dejal: »S pričakovanjem kralja Matjaža ni nič, mi na jugu bodemo uživali samo to, kar si bomo z zaviranimi rokavi priborili.« Torej v nas samih je rešitev vprašanja naše bodočnosti. Zato naj živi delo! Z novimi upi in z osveženimi silami na delo na polju, pa tudi na njivi našega duha!

\*

**Sv. Jakob v Slov. goricah.** Naš neumorni in že dovolj priznani cerkveni pevski zbor priredi v nedeljo dne 10. septembra spevoigr »Darinka« in pridene burko »Pogodba«. Začetek ob treh popoldne. Iskreno vabimo vse

si je iz same hvaležnosti obrisal nos. Padovka je prinesla žganja, napravila s svetohlinskim zgražanjem »puh!« in odštorkljala v svojih cokljah nazaj v hišo. Grčar je gledal za njo in rekel: »Prismoda!« in po tej besedi, katero ji je privoščil, izpil žganje. Nato se je z novo močjo lotil svojega težavnega posla.

Pomislil sem na roke svojega prijatelja Ivana. Najlepše moške roke ima, kar sem jih kdaj videl. Če je moral igrati gosli pri koncertu, so priskočili na pomoč vsi mestni moški in ženski umetniki za nego rok. Zaradi rok! In zaradi modela! Slikarji so slikali njegove roke, podobarji so jih oblikovali; lastnica neke prodajalne za rokavice je pripovedovala vsakemu kupcu, da kupuje »mojster« rokavice za svoje »božanstvene« roke le pri njej. Seveda po meri. Nobene niso za te kraljevske oblike njegovih rok, čeprav jih imajo že toliko v zalogi.

Ivan je potreboval svoje roke za gosli, kakor je Grčar potreboval svoje za sekanje drv.

Začel sem opazovati svoje roke in sem prišel prav na žalostne misli. Na teh rokah ni bilo vi-

deti nič kaj posebnega: nič imenitnega, nič grobega, nič kaj posebno negovanega, seveda tudi nič kaj zanemarnjenega — bile so to šape čisto navadnega lenuha, roke moža, ki se je s šestintridesetimi leti kot človek, ki živi od svojih obrestí, dal upokojiti.

Ali naj ne bo človeku hudo pri takih mislih? Če je Grčar takole klal štorovje, ni imel časa za misli, ki bi ga mučile; zvečer je utrujen in zadovoljen zlezal v svoje gnezdo, in če bo kdaj hotel res praznovati, ne potrebuje nič drugega, kakor da položi svoje roke na prsi v krsti iz porbarvanega smrekovega lesa.

Tako sedi človek pri ubogem drvarju in mu je nevoščljiv!

Gospod Boltežar me je splašil iz mojega premišljevanja.

»Dober dan, gospod Hubert! Le povedati sem vam hotel — je že tu!«

»Kdo?«

»Učiteljica! — Erika Grubelnik!«

»Tako! In kdo je šel po njo na postajo?«

avtomobilov, predvidnosti pri vožnji in v padcu števila uradno zabeleženih avtomobilov za 6%. Toda celo v Ameriki, kjer že pride na vsakega petega človeka en avtomobil in kjer je postala avtomobilna vožnja nekaka druga človeška narava, je mogoče vsak trenutek opaziti, kako malo jih zna res dobro voziti. Večina zagrēši vedno znova one napake, ki povzročajo največ smrtnih avtomobilskih nesreč. Leta 1930 beležijo v Ameriki radi neizšolanosti v vožnji 26.800 smrtnih žrtev in 800 tisoč ranjenih. Vsak 147. Amerikanec je bilo to leto ali lažje ali smrtno povožen od avtomobila.

se le prostovoljni prispevki. Zato pa ste vabljeni vsi od blizu in daleč. Začetek bo ob pol štirih popoldne.

**Šmarje pri Jelšah.** Največji in najveselejši dogodek za vse kraje od Boča do Pohorja in Svetih gor ter od celjsko-laške-novocerkovške dekanije tje do Sotle bo prihodnje nedeljo, ko bomo obhajali evharistični kongres in proslavo 1900letnice našega odrešenja. Verniki treh dekanij: domače, rogaške in kozjanske bodo s svojimi dušnimi pastirji zbrani pred Kristusom Kraljem, bljavočim med nami v presv. Evharistiji. Na predvečer sprejememo prevzvišenega g. knezoškofa, katerega bomo iskreno pozdravili tudi v Katoliškem domu s slavnostno akademijo in misterijem »Slehernik« in sicer ob petih popoldne. Dnevni red za nedeljo dne 3. septembra nam je sicer že zadnji »Slovenski gospodar« naznanil, pa ga še ponovimo, da se vse proslave kolikor mogoče velike množice pravočasno in lepo udeležijo. Prvo sv. opravilo bo ob šestih (kratek nagovor in skupno sv. obhajilo mož in fantov), ob osmih pridiga in sv. maša v naši priljubljeni romarski cerkvi sv. Roka. Od prvega opravila do devetih ostane v župnijski cerkvi sv. Rešnje Telo izpostavljeno. Od petih naprej do devetih bo mnogo tihih sv. maš. Pred deseto uro pa se zberemo pred oltarjem pod milim nebom v sredi trga, kjer bo nagovor prevzvišenega Nadpastirja in pontifikalna sv. maša. Po končanem poznem opravilu se uvrstimo v veliko procesijo z Najsvetejšim po kateri bo sklepni govor g. dekana Gomilška, bivšega dolgoletnega župnika Sv. Petra na Medvedovem selu, skupna posvetitev presv. Srcu Jezusovemu, zahvalnica, blagoslov in pesem »Povsod Bog«. Bog nam daj lepo vreme, da se posebno procesija razvije v veličastno versko manifestacijo in v živi dokaz, kako globoko hvaležni smo božjemu Zveličarju za delo odrešenja in za neizmerno ljubezen, katero nam neprenehoma skazuje pri sv. maši in sv. obhajilu. Saj se pa tudi nazrekljivo veselimo tega svojega največjega praznika ter se hočemo nanj tudi kolikor le mogoče lepo pripraviti, še posebej v skupni tridnevni pobožnosti od četrtega naprej.

**Kozje, Rogatec, Šmarje.** Kdorkoli iz teh treh dekanij hoče božjega Zveličarja javno počastiti in pokazati svojo živo vero, da v presv.

Evharistiji med nami prebiva, naj pride prihodnjo nedeljo v Šmarje. Poleg več tihih sv. maš bo ob šestih prvo sv. opravilo s skupnim sv. obhajilom mož in fantov, ob osmih pridiga in sv. maša pri Sv. Roku, ob desetih pa na prostem, v sredi trga, nagovor in pontifikalna sv. maša priljubljenega našega Nadpastirja. Nato se razvije procesija z Najsvetejšim. Po procesiji bo sklepni nagovor, skupna posvetitev presv. Srcu, blagoslov in pesem: »Povsod Bog«.

**Žusem.** Kdor še ni bil tukaj, pač ne sluti veličastnega razgleda po treh dekanijah in sicer Kozje, Rogatec in Šmarje. Zato bomo pa tudi tukaj na predvečer pred angelsko nedeljo, to je dne 2. septembra, zažgali mogočen kres, ki naj na vse tri strani oznanja veliki evharistični kongres, katerega se bodo udeležili prebivalci teh treh dekanij prihodnjo nedeljo dne 3. septembra, v Šmarju pri Jelšah. Prevzvišeni naš škof že pride na predvečer tje, da opravi v nedeljo ob desetih pod milim nebom pontifikalno sv. mašo, ima cerkveni nagovor, vodi procesijo z Najsvetejšim ter pevcev bo pelo pri sv. maši in nam zapojejo nas posveti presv. Srcu. Nad 150 izvežbanih za sklep tudi »Povsod Bog«. Pojdimo tudi mi tje, kdor le more, svoj trud pa žrtvuemo Kristusu Kralju, ki je na križu zmagal in se za nas daroval.

**Ispod Boča.** Mogočni naš mejaš gledaš na vse strani in vidiš, kaj se kje gori po Pohorju in tje dole po polju godi. Pa še rajši poslušaj te dni, o čemer že dolgo časa govorijo tje proti Celju in dol proti Sotli ter to in onstran Rušenca. O čem pa? Ja, o čem drugem, kakor o evharističnem kongresu, katerega pripravljajo kozjanska, rogaška in pa šmarska dekanija za prihodnjo nedeljo dne 3. septembra v Šmarju pri Jelšah. Kdor bo le mogel od doma, se bo tje podal, da z množicami drugih žrtvuje svoj trud in dolgo pot božjemu Zveličarju, mu izreka zahvalo za delo odrešenja in manifestira svojo ljubezen do evharističnega Kralja. Bog daj ugodno vreme, da se zamoremo pod milim nebom udeležiti kakor procesije z Najsvetejšim tako tudi ob desetih nagovora prevzvišenega našega škofa in sledeče pontifikalne sv. maše. Nekateri izmed nas pa hočejo tudi še k Sv. Roku, kjer bo ob osmih pridiga in sv. maša. Dobro

si tedaj, ljubi Boč, opazoval svoje sosede in zvesto poslušal njihove govorce. Le jih tudi epominjaj, naj se vedno postavljajo za svoje krščansko prepričanje in vztrajno dvigajo roke, oči in srce tje gori proti Bogu, kamor se obračaš tudi ti neomajno in zvesto.

## Ptuj in ptujška okolica — pozor na 3. september!

Ta dan se vrši zvečer od pol sedmih v ptujski stolni cerkvi

velik cerkveni koncert v proslavo 1900letnice Kristusove smrti.

Slovensko pevsko društvo »Maribore« izvaja s pomočjo vojaške in civilne godbe ter solistov znameniti Haydnov oratorij

»Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«.

Oskrbite si pravočasno vstopnice v predprodaji pri Kmečki posojilnici in v prodajalni Katoliškega tiskovnega društva v Ptuj.

**Evharistični shod v Turnišču.** Kakor smo že poročali, se vrši na praznik Marijinega rojstva, dne 8. septembra, evharistični shod za dolnjelendavsko dekanijo. Slovesno pridigo in sv. mašo bo imel prevzvišeni nadpastir, knezoškof dr. Ivan Jožef Tomažič. Po slovesni službi božji bo veliko versko zborovanje z govori za starše, mladino in otroke. Na shod, na katerega bo prihitelo nad 15.000 vernikov iz domačih župnij, so vabljeni tudi bratje iz Slovenskih gor, zlasti iz Ljutomera, Kričevca, Male Nedelje itd. Ako jih bo dosti, bodo dobili v procesiji posebno skupino.

### SHOD MOŽ IN FANTOV NA LAŠKEM.

Uspel je ob lepem vremenu prekrasno. V ranih jutranjih urah je sicer padal dež, ki je najdaljnje nekoliko oviral. Pa so le prišli v obilnem številu. Trboveljčani so prispeli z zastavo apostolstva mož in fantov. Toliko je

### Boj s tihotapci v puščavi.

V Egiptu je pričel boj z vso silo proti tihotapcem z mamljivimi strupi. Skoraj ne mine dan, da bi oblast ne zaplenila večje ali manjše količine mamljivih strupov kakor: opij, morfij, kokain i. t. d. Pa tudi tihotapci se pripravijo vedno bolj vestno na svoje pohode, iščejo nova pota, da bi se odtegnili policiji, ki ima na razpolago cele armade. Pred kratkem je bila premagana ob meji Sinajske puščave po srditem boju cela kamelska karavana. Prijetih je bilo 40 tihotapcev, 15 kamel in 930 zavojev opija v celotni vrednosti 100.000

»Jaz seveda! No, tega veselja si vendar ne bom dal jemati!«

»Sla sva v hišo.

»Torej, gospod Hubert, v začetku nisem bil prav navdušen za to, da pojdem sam po učiteljico.«

»Niste bili, gospod Boltežar, ne!«

»Veste — tako sem si mislil, taka-le učiteljica, to bo majhna, suha, križemgleda godrnjavka z očali na nosu in z zadirčnim glasom, ki pljuskuje čez zob. Po kaj takega se res nerad voziš.«

»Seveda ne, gospod Boltežar!«

»Pa sem se zelo urezal! Čudno lepa dama je, čisto elegantno oblečena, na glavi pa s čepico kakor vila. Srčkano! Sveža kakor vrtnica!«

»Navdušujete se za njo, gospod Boltežar!«

»Tudi vi se boste navduševali! Vsi se bodo navduševali! Povem vam, da sem bil kar ukopan. Ko stojim tako na peronu in oprezujem za bogsigavedi kakšnim strašilom, ki bo držalo bel robec v levi roki (to naj bi namreč bilo znamenje, da jo spoznam), ni prav nobene ženske s

takim žepnim robcem, razen — kakor sem že dejal — za čudo lepa, elegantna dama. Grom in strela, sem si mislil, saj to vendar ne bo ona! Nato pa sem planil proti njej in rekel: »Prosim, kako je vaše ime?« Ustrašila se je in mi pozneje povedala, da me je imela za osornega skrivnega policista. Ko pa sva se seznanila, sem bil seveda takoj zelo vljuden in sem jo zaradi mraza povabil najprej s seboj v kolodvorsko restavracijo na kozarec groga. To mi je odbila; rekla pa je, da rada popije kozarec portskega vina. Mislite si torej, gospod Hubert, naša učiteljica se razume na portsko vino. Je torej res omikana. Naročil sem takoj dve steklenici, kar pa jo je spravilo v strah in grozo. Izpila je res le poldrug kozarec, ostanek pa sem moral popiti jaz sam. No torej, do sem je še kar. Toda sedaj se je pripetilo naključje. Pripeljal sem se z dvema sanmi na kolodvor, z lovskimi in s tovornimi za učiteljičino prtljago. Ko sva sedela torej tako udobno pri vinu, pride moj kočijaž, to tele, in vpraša, kje sta pravzaprav gospodičini omara za obleko in pa potna košara; da ju mora nalo-

prišlo naših vrlih mož in fantov, da so napolnili slikovito cerkev sv. Mihaela na prijaznem razglednem hribu in prostor okoli nje. Tri sv. maše so bile to nedeljo, 27. avgusta, pri sv. Mihaelu. Prvo je bral g. pater Lederhas D. J. Drugo slovesno je ob asistenci g. p. Lederhasa in g. župnika Jagra od Sv. Ruperta daroval g. laški dekan monsig. dr. Kruljc. Eklepno sv. mašo pa je opravil g. katehet Rataj iz Trbovelj, ki je prej imel cerkveni govor, v katerem je s prisrčnimi besedami razpravljaval o Katoliški akciji, kojo sedanji papež Pij XI. tako vneto in vztrajno priporoča. Naj bi oduševljene besede propovednikove povsod našle dober odmev! Po slovesni sv. maši je bilo versko zborovanje na lepem prostoru pred cerkvijo. Govoril je profesor g. dr. Hohnjec. Poudaril je, da je gospodarska kriza v veliki meri radi tega nerešljiva, ker poklicani reševalci nočejo poseči do korenin zla, ki so duhovne in moralne (nравne) prirode. Za gospodarsko krizo tiči kot njen vzrok duhovna kriza, ki jo je povzročil odpad od Boga. Ljudje so hoteli zatamniti nebeske luči ter jih nadomestiti z brlečimi lučkami, ki jih je prižgal omejeni človeški razum, zaslužnjem strastem. Liberalizem in marksizem je sanjal o tem, da se bodo te varljive lučke kot blesteče solnce dvignile na obzorje človeštva ter mu prineslo resnico, pravico in srečo. Pa so ga zavedle v zmoto in laž, v krivico in sužnost. Fašizem predvaja pred strmečimi svojimi verniki poskusne nebotične vzlete, pa bo kakor Ikarus v grški legendi (pripovedi) z raztopljenimi peruti telebnil na tla. Rešitev je samo v krščanstvu, ki edino more preosnovati človeka in človeško družbo. Bodimo njegovi propovedniki! Bodimo njegovi bojevniki! Pred nami vihra zastava Kristusa Kralja. Nositelj te zastave mora biti mladina. Za to



## Dijaki in šolarji že vedo

da dobijo šolske potrebščine in knjige po najugodnejših cenah v prodajalnah

### Tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5      Aleksandrova cesta 6      Kralja Petra trg 4

## Letos pa še posebno

bodo kupovali v naših prodajalnah, ko bodo izvedeli nekaj, česar tu še ne moremo povedati. Zahtevajo naj po 1. septembru v naših prodajalnah naša navodila in ne bo jim žal!



jo moramo usposobiti s krščansko vzgojo, ki se mora začeti v krščanski rodbini, utemeljiti v krščanski šoli, razširiti in poglobiti v krščanskem društvu, in s krščansko prosveto, za katero poleg krščanskega društva nudi najboljša sredstva krščanski časnik in krščanska knjiga. S tem orožjem se borimo za kraljestvo Kristusovo na zemlji! Govornikova beseda je bila poljudna, šzrazita in užigajoča in je napravila vtis, ki bo trajnejše učinkovitosti. Po končanem govoru je stopil na govorniški oder g. laški dekan, da izvrši posvetitev vsega zbora presv. Srcu Jezusovemu. Ginljivo je bilo gledati, kako so krepke vrste naših mož in mladeničev molile z g. dekanom posvetilno molitev. Po sklepnih sv. maši se je vrolo uspeli verski zbor končal s pesmijo »Tebe Boga hvalimo.«

šmiklavž pri Slovenjgradcu. O Veliki gospojnicu sta se pri nas prigodila dva pretresljiva slučaja nagle smrti. Antonija Beričnik, kmetica, p. d. Danjelka, na Guški gori, je pomagala žeti pri Lambizarju v škalski župniji. Ker se je na mastno jed vode napila, nastalo je silno trebušno vnetje, čreva so se zmešala. Prepeljali so jo v naglici v bolnišnico v Slovenjgradec, ali ni bilo več pomoči, dospeli v bolnišnico so podelili še v naglici sv. poslednje olje, pa je takoj izdihnila. Blaga pokojnica je bila zelo verna žena, šele 32 let stara in zapusti moža in enega šele 3 in pol leta starega sinčka. Ta družina je sploh hudo preizkušena, šele pred tremi leti se je pri nas nakupila, pa jo je zadel v enem letu dvakratni požar, prvokrat je pogorelo gospodarsko splotje, drugokrat pa stanovanjska hiša. — Na večer na Veliko gospojnicu se je prigodila še hujša nesreča. Titus Mirkac, 74 let stari kmet, p. d. Lukež, na Guški gori, je stanoval, ker na njegovem posestvu ni nobenega poslopja (pogorelo je že pred več leti), pri svojem bratu in sosedu Petru Mirkac, kmetu, p. d. Končniku. Ko sta na Veliko gospojnicu oba imenovana brata in še tretji brat Pavel Mirkac se podali v Končnikov marof k počitku, je Titus Mirkac spodrsnil in padel kake 3 m globoko na golo gumno in sicer naravnost na glavo,



Sole pri Slovenjgradcu. Tu smo pokopali v pondeljek dne 21. avgusta Franca Kotnika, p. d. Španžeta, veleposesnika, cerkv. ključarja in občinskega odbornika. Bil je mož, ki je imel samo prijatelje, nikakih nasprotnikov

ali celo sovražnikov. Saj je storil dobro, kjer in komur je le mogel, hučega menda nikoli nikomur. Svoji družini je bil najboljši oče, vedno delaven in skrbeč, sosedom prijazen sosed, vsem, ki so prišli v njegovo hišo, skrajno gostoljuben. Domači pevski zbor, pomnožen s pevci iz Podgorij, mu je lepo zapel dve ganljivi žalostinki. Domačim naše sožalje, blagemu očetu pa mir in pokoj po vsem delu in trudu!

žiti. In tako je prišlo na dan, da sva se pripravljala ne nekak prevoz služkinje. Gospod Hubert, pomislite, kakšna sramota! Toda za vse to se moram zahvaliti nadučitelju, temu zahrbtnemu, on mi je namreč ubil v glavo tisto neumnost o kočari in omari za obleko, čeprav je dobro vedel, kako je, in me je s tovornimi sanmi poslal po aprila. Se bo že še pokoril za to!

»Saj ni tako hudo, gospod Boltežar!«

»Ne, ampak strašno! Čeprav sem na pol kmet, na oliko pa le dam. Zelo sem se že jezil, ker sem bil vzel s seboj le lovske sani. V zadregi sem jo slepil, češ, da so boljše sani pri teh zametih pretežke. Takile srčkani stvarici —«

»O, saj ste zaljubljeni, gospod Boltežar!«

»Zaljubljen, ne! To se pravi, zaljubljen — da! Toda to ni smotrno. Kaj pa naj počne tako mlado deklo s takim starim dedom, kakor sem jaz? In potem — nisem več svoj.«

»Tako?«

»Da, zaupal bi se vam rad, če mi dovolite, gospod Hubert. Gre mi namreč za Milčko in za Malčko.«

»Oh, za sestri od »Grozda«? Katera, če vas smem vprašati, pa vam je pri srcu?«

»Da, vprašate me preveč! Obe! Ali pa tudi nobena. Katero pa naj vendar vzamem, ko pa sta obe čisto enaki!«

»To je seveda težko naključje.«

»Zelo težko. Sprva sem se tudi vprašal, ali se kot oskrbnik ne bom ponižal, če se priženim v gostilno. Toda družina je vsega spoštovanja vredna. Gostilna je prava zlata jama. Čez sto juter zemlje je zraven, sosednje posestvo bi se lahko dokupilo; tako bi bilo zame kot poljedelca dosti posla. Delal bi zase, ne venomer za druge ljudi. Vse to bi torej bilo dobro. Toda ta nesrečna podobnost. Ločiti ju morem le po zlatem podočniku, posebno še, ker sem malo kratkoviden. Po očetovi oporoki imata obe pravico, biti doma. Kako naj torej začnem? Saj vendar ne morem vsakikrat kateri odpirati ust, da vidim, ali je moja žena, ali pa moja svakinja? In če bi kdaj prišlo do kake zamenjave — le mislite si to nesrečo!«

Boltežar je skrbljivo gledal pred se.

egiptovskih funtov. — Od zaupnikov, kojih izpovedi se vedno dobro nagradijo, je zvedela vlada v Kairi, da se hoče podati na pot karavana, da bi doseгла skozi Sinajsko puščavo egipčanska tla. Obmejne patrolje so ojačili in jih razpostavili po puščavskih stezah na prežo. Ko se je podala karavana zvečer k počitku, je bilo taborišče obkoljeno, a vendar so se branili švercarji tako dolgo, dokler niso porabili zadnje patrone.

Egipčansko vojno ministrstvo je določilo kredit 85.000 funtov. Ta svota bo porabljena za nabavo vojnih letal, ki bodo vršila obmejno službo. Letala

dobil tako hude poškodbe, da je takoj umrl. Titus Mirkac je bil zelo priden in pobožen mož, v mlajših letih je služil, potem je kupil Lukežovo kmetijo, pa je še naprej tako skromno živel kakor poprej. Nagle in neprevidene smrti reši nas, Gospod! Obema družinama naše iskreno sožalje!

**Slovenjgradec.** Naša mestna župnija je zdaj po daljšem času zopet dobila svojega župnika, kateri je nastopil svoje mesto na Veliko gospojnico. Omenimo, da je dosedanji dekanjski in župnijski upravitelj bogoslovni profesor dr. Josip Somrek se poslovil od nas, dekanjske posle pa je prevzel novoimenovani dekan vlč. g. Franc Ks. Meško iz Sel. Novemu vlč. g. župniku Jakobu Sokiču želimo prav prijetno in veselo bivanje med nami in mnogo božjega blagoslova pri njegovem dušnopastirskem kot tudi v javnem delu. — Vsled upokojitve kontrolorja g. Albina Kosima je bilo to prazno mesto razpisano. Prošnje je vložilo 47 prošnikov. Mesto se je podelilo g. Milanu Šmidu, uradniku-kontrolorju pri tukajšnji podružnici Ljubljanske kreditne banke, iz znane in ugledne rodbine Šmidove iz Podgorja. V doglednem času so na vidiku še druge spremembe v Okrajni hranilnici. Prazno bo mesto tajnika, ker namerava sedajni tajnik g. Lovro Vaupot po svojem 43letnem službovanju stopiti v pokoj. Tudi ime hranilnice se bo bržčas spremenilo v »Hranilnico občin slovenjgraškega okraja«. — Na praznik Velike gospojnice je bila na Homcu večja cerkevna slavnost. Ob tej priliki so fantje tudi streljali. Mladenič Valentin Slepca iz Turiške vas je hotel prižgati z razbeljenim železom kuščarjem možnar dvojniki, pri tem pa je padla iskra tudi morda na preblizu se nahajajoči drugi dvojniki in ves ta naboj je priletel Slepca v levo stegno. Naboj se je z obleko vred zaril globoko v meso. Slepca so takoj odpremili v tukajšnjo javno bolnico, kjer se mu je nudila pomoč. — Pojavili so se ponarejeni 20dinarski novci. Poznajo se po sivo-temni barvi ter so lažji od pravih. Tudi se dajo upogniti, če se jih z roko skuša močno zlomiti. Biti morajo iz mehke kovine, svinca ali aluminija. Občinstvo opozarjamo, naj bo pri prejemanju kovanega denarja zelo previdno.

**Zavodnje.** Tudi Uršlja gora, priljubljena izletna točka planincev z dobro oskrbljenim

planinskim domom, je zahtevala svojo žrtev. Na gori je velika romarska cerkev sv. Uršule, po kateri je dobila gora svoje ime. Ob treh nedeljah med Gospojnica se vršijo tam romarska sv. opravila, h katerim prihajajo verniki iz bližnjih in daljnih krajev. Tako je šel na prvo to nedeljo tje gor tudi 49letni Knez Andrej, p. d. Krajnc, ugleden in vrl posestnik iz sosednjega Sv. Vida, župnije Zavodnje. Pri razgledovanju z gore je po nesreči strmoglavil v prepad ob severni strani gore in se ubil. Mrtvega so pripeljali domov prestrašeni ženi in 4 mladoletnim otrokom. Ponesrečen je bil mnogo let cerkveni ključar podružnice Sv. Vida. Kako je bil priljubljen in spoštovan, je pokazal njegov pogreb, katerega so se udeležili mnogoštevilni njegovi sorodniki in prijatelji. Na grobu mu je govoril domači župnik v slovo in svojcem v tolažbo! Na sedmini se je na predlog njegovega sorodnika Ivana Knez, župana v Razboru, zbralo v njegov spomin 280 D, ki so se porazdelili polovico za sv. maše, druga polovica za dijaške kuhinje v Mariboru in Celju v enakih delih. Blagim darovalcem iskrena zahvala, vrlo krščanski, tako hudo prizadetih hiši in sorodnikom naše globoko sožalje!

**Ruše.** Pretekli teden je strela udarila v streljivo na stolpu. Strah je bil pri vseh velik. Strela je bila mila, vrgla je samo 6 opek s stema. Škoda je domači zidar hitro popravil.

**Limbuš pri Mariboru.** V nedeljo dne 20. t. m., ob 17. uri, smo spremili na njegovi zadnji poti vzornega, krščanskega moža Antona Galler, v pokojnega okrajnega estarja, na limbuško pokopališče. Udeležba je bila veličastna, kar priča, kako spoštovan je bil pokojnik od vseh župljanov in drugih. Dosegel je lepo starost 76 let. Svojo težavno službo kot okrajni estar je vestno opravljal na cesti Maribor—Ruše celih 49 let in 2 meseca, zato mu je ob njegovi vpočitvi okrajni cestni odbor izrekel za njegovo zvesto, vestno in marljivo službovanje svoje popolno priznanje in iskreno zahvalo. Ob odprtem grobu se je v vznesenih besedah poslovil od njega vlč. g. župnik Andrej Bračič, povdarjajoč njegovo globoko versko prepričanje in ljubezen do cerkve, s katero je vsaki dan in ob vsakem vremenu pri sv. maši prisostvoval. Njegov

## Valentin Mladin, Celje,

Prešernova ulica 14.

**Informirajte se o ugodnih cenah naše**ga izborna izbranega modno-manufakturnega blaga! — Ugodni položaj naše trgovskega lokala na eni najprometnejših celjskih ulic nam omogoča živahno kučijo, hitro in stalno menjavanje blaga ter vam zato lahko vsak čas zaupno postrežemo s svežim in modernim manufakturnim blagom po konkurenčnih cenah. Da izkoristite to ugodno priliko, Vas vabi 809

## Valentin Mladin, Celje,

Prešernova ulica 14.

809

patron sv. Anton Padovanski ga je za smrt dobro pripravljenege popeljal v nebeske višave. Počivaj v miru, vzorni mož!

**Sv. Trojica v Slov. goricah.** Po daljši, skoro dveletni bolezni je umrla Antonija Dvoršak, prevžitkarica v Zgornjem Porčiču. Rajna je bila vzorna tretjerednica in članica ženske Marijine družbe. V Spodnjem Porčiču je umrl Golob Ivan, kmet, bivši župan in načelnik cerkveno-konkurenčnega odbora. Komaj smo pokopali g. Goloba, že je v tretjekrat zadonel mrtvaški zvon in oznanjal smrt Avguština Rozmana, posestnika v trgu. Krasen pogreb, ki ga je vodil g. župnik dne 17. avgusta ob spremstvu požarne brambe in godbe pod vodstvom g. Lasbaherja, se je vil iz hiše žalosti v cerkev in na pokopališče. Naši pevci so zapeli v slovo primerne pesmi. Vsem umrlim bodi zemljica lahka! Žalujočim rodbinam iskreno sožalje! — Obiskala nas je huda ura dne 12. t. m. ob sedmih zvečer. Žal tudi pri nas je strela udarila pri g. Pilingerju v Sp. Senarski. G. Pilingerja priporočamo faranom, da mu pomagajo postaviti novo hišo in novo gospodarsko poslopje. Zato pa, ljubi Trojčani, kličimo vsako nedeljo pri inicijah: »Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod!«

**Sestirja pri Majšpergu.** Pri nas se pošteni vaščani še vedno gibljemo in imamo prav

bodo opremljena ne le samo s strojnimi, ampak tudi z radijo-aparati. Z letal bodo tudi lahko fotografirali tihotapske karavane in dognali na ta način osebnosti. Egipt se bo lotil boja s švercarji, ki zastrupljajo narod z omamljivimistrupi, z najbolj modernimi pripomočki. Poznavaletci zagotavljajo, da bo delovanje straže sicer otežkočalo tihotapske nakane, nikakor pa jih ne bo preprečilo. Egipčanski in grški tihotapci so tolikanj iznajdljivi, da bodo prepovedanistrupi še vedno prihajali v Egipt.

**Inserirajte!**

»Res ne vem, katero naj si izberem. Ali mi morete dati dober svet, gospod Hubert?«

»Seveda, vzeti morate pač tisto, ki vam je bolj prijazna.«

Boltežar je vzdihnil.

»Oh, radi me imata obe. Težko je, gospod Hubert!«

Sobota je danes. Zato nisem bil veliko doma. Kajti ob sobotah Padovka podvoji svojo vnemo za pometanje in snaženje. Take dneve znosi tudi vse preproge na dvorišče, jih poobesi na drog in besno udriha po njih. Prahu — mislim — ne iztepe mnogo; toda volna pridno leti iz tkanja. Zdi se, kakor da bi Padovka hotela reči: bom videla, ali bom raztrgala te preklemane preproge ali ne! In svoj namen bo gotovo dosegla.

Tam gori v gozdu pa je nebeški mir v tej veliki spalnici, kjer spi zima. Kaj vse spi pod to belo kosmičasto posteljo! Ko tako samotno potujem, si priključem v spomin vse, kar vem o pozimskem spanju živali; mislim na mravlje, ki tesno stisnjene druga k drugi spe v najzdolnejši

sobi svoje hiše kakor trudni delavci v svojih ozkih barakah; na deževnike in podjede, ki so se zatekli v najspodnejše rove svojega rudokopa, kamor ne pride noben mraz; na prejce, ki so polegli po lesni volni borovih iglic. Tu in tam so v razpoklem drevesu odprta vratica iz lubja. Za njimi spi pajek, zavrt v tenčico, ki si jo je spredel sam. Na trepetliki zgoraj visi lična zibelka, umetno zviti, na svilenih trakovih viseč list, v njem se ziblje mlad metuljček pomladi naproti. Debeli polž je trikrat zaklenil svojo hišo, enkrat s steno iz apnenca, dvakrat s kožami; vmes pa je modro napravil zračno kurjavo. V svoji hišici, kjer biva sam, je najodličnejši izmed vseh.

Dalje sledi.

**Katoliška mladina vseh šol — čitaj**

**„Nedeljo“!**

**Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!**